

A MAGYAR–KÍNAI KAPCSOLATOK JELENTŐSÉGE

■ A kínai nagyhatalom gazdasági terjeszkedéséhez kiváló hídfőállás lehet az onnan nézve kicsiny, de Kelet-Közép-Európa „központjaként” azonosítva már jelentősebb Magyarország. A közös érdekek kapcsolják össze a két országot. Ven Csia-pao kínai kormányfő közelebbi látogatása Magyarországon azért jelentős, mert európai turnélistáján mindössze két további állomás szerepelt: London és Berlin. A kínai politikus budapesti kitérője „diplomáciai diadal” a magyar kormány számára, mivel a kormányfői találkozó tucatnyi kétoldalú gazdasági megállapodással zárulhat.

A „Magyarország mint régiós ugródeszka”-képletet erősíthette a kínaiak szemében a gödöllői királyi kastély, amely otthont adott az EU–Kína stratégiai párbeszédre. Peking távolából tehát Magyarország tűnhet az öreg földrész legstabilabb pontjának. A jelenlegi magyar kormány érdeme, hogy júniusban Budapest rendezte meg a kínai kultúra-, illetve nyelvtérjesztésre szakosodott Konfuciusz Intézetek európai találkozóját.

A magyar kormányfő már néhány éve hangoztatja: „Keleti szél fúj a világgazdaságban, vitorláinkat ennek megfelelően kell fordítani.” Nem kisebb személyiség fogadta Pekingben, mint Hszi Csin-ping alelnök, akiről pályafutása alapján borítékolható, hogy 2012–2013-ra a birodalom első számú vezetője lesz.

Régi törvény, hogy a kínaiakkal való együttműködésben, üzletkötésben a legfontosabb a személyes nexus. Hogy mi szüksége lehet Hszi Csin-pingeknek a magyarokra, Európára, illetve a glóbuszra? Az 1,3 milliárd lakosú országban minden évben tízmillió új polgár jelenik meg a munkaerőpiacon. Ha ők állás nélkül maradnak, a birodalom már középtávon szétesik. Kína valójában függő ország, a munkahelyteremtés belső kényszere mellett kívülről kell nyersanyaghoz jutnia, és jórészt a határain túl kell piacot találnia termékeinek. A kényszerű terjeszkedés politikájához Magyarország sem tud elég kicsi célpont lenni, pláne ha az itt bejegyzett cégeken keresztül Kína is az EU-jogrend hatálya alá kerül.

A mandarin nyelvet propagáló szervezetrendszernek 2015-re ezer alapegysége lesz a világban, és Orbán Viktor ígérete szerint a magyar állam maga fog épületet biztosítani ahhoz, hogy az ELTE Konfuciusz Intézete a kínai képzés kelet-közép-európai központja lehessen. A magyar piacra irányuló kínai export 90 százalékát már ma is high tech eszközök, elektronikai alkatrészek adják. A világ második legnagyobb telekommunikációs berendezégyártója, a Huawei például európai méretű logisztikai és összeszerelő bázist készül létrehozni Pécsen és Komáromban, az ugyancsak kínai ZTE a Telenor Magyarország 4 G mobilhálózatának kiépítésére törekszik, és a Hajdú–Bihar megyei Berettyóújfaluban is ázsiai háttérrel indulna be egy napelemüzem.

Biztosnak tűnik, hogy kínai technológiával korszerűsödhet a MÁV hálózata és több pályaudvar. Kiépülhet a Liszt Ferenc légikikötőt a fővárossal összekötő gyorsvasút, és esetleg egy cargo repülőtér. Magyarország közben agrártermékeinek és gépkocsiösszeszerelő-kapacitásának kereshet felvevőpiacot Kínában.

A pénzbőségtől „szenvedő” szuperhatalmat fikarcnyit sem érdeklí, hogy milyen az új magyar alkotmány vagy a médiatörvény. Ráadásul történelmi elszámolnivalója sincs hazánkkal.

Degenfeld Sándor